

Kommissionen agter at indkalde en række lande til uformelle drøftelser. Udviklingslandene vil her blive bredt repræsenteret, og samtidig vil Kommissionen føre direkte bilaterale forhandlinger med vigtige handelspolitiske aktører. Det er endvidere forudsat, at de handelspolitiske kontakter mellem EU-medlemslandene skal intensiveres i tiden op til Qatarmødet både formelt og gennem drøftelser i Rådet.

Regeringen vil i forhold til Folketinget og i særlig grad i forhold til Folketingets Europaudvalg fortsætte den åbne linje om de handelspolitiske spørgsmål.

Regeringen lægger endelig vægt på, at der i det videre arbejde sikres åbenhed og inddragelse af ngo'er og interesseorganisationer i det handelspolitiske arbejde.

Allerede forud for Seattle blev der nedsat en lang række arbejdsgrupper med deltagelse af ministerier, styrelser, interesseorganisationer, interesserede ngo'er m.fl. Disse arbejdsgrupper har tjent som et godt forum for orientering af handelspolitiske interesserede i Danmark og samtidig som støtte for udarbejdelse af grundlaget for dansk handelspolitik i EU, WTO, OECD og andre steder. Dette samarbejde vil derfor blive fortsat og intensiveret i tiden op til Qatarmødet.

Udenrigsministeriet vil også øge sin informationsvirksomhed ved at udsende oplysningsmateriale og afholde en handelspolitisk konference.

Forhandling

Jørn Jespersen (SF):

Når man skal finde svaret på, hvorfor de internationale forhandlinger om handel er gået i stå og truer med at bryde sammen og muligvis fører til, at hele WTO-systemet endegyldigt må opgives og brydes sammen, så er der én helt afgørende årsag, nemlig konflikten mellem de rige og de fattige lande. Det er, at de fattige lande siger: Vi bliver snydt og snydt og snydt. Vi bliver lovet, men det bliver ikke holdt. Alle nye regler bliver lavet med en skjult hensigt om at snyde os efterfølgende. Og man må desværre sige, at de langt hen ad vejen har ret i det.

Lad os tage et par eksempler: Der er blevet lavet en aftale om at liberalisere på tekstilområdet. Den aftale har EU opfyldt i henhold til aftalens bogstaver, men man har gjort det på en sådan måde, at der ikke er blevet sikret nogen reel markedsadgang for de lande, som rent faktisk

har tekstiler at sælge. Det er blevet dykkerudstyr og skidragter, man kan eksportere, og det producerer man tilfældigvis ikke i de mindst udviklede lande.

EU har lavet et økologisk mærke, og man siger direkte og eksplicit, at det kan kun varer produceret inden for EU få. Varer produceret i den tredje verden, hvis de opfylder alle krav, hvis de er kontrollerede efter alle regler, kan ikke få EU's økologimærke. Det er lodret i modstrid med hele ånden i WTO-samarbejdet, og det er hundrede procent vandtæt protektionisme. Men det har man indført.

EU starter sager i WTO-systemet mod f.eks. Chile om sværdfisk, fordi vi insisterer på, at spanske fiskerflåder skal kunne fiske uhindret i chilensk farvand og opfiske deres fiskeressourcer.

EU har i praksis medvirket til at retfærdiggøre ulandenes beklagelser og indvendinger mod WTO-samarbejdet og i praksis bekræftet, at hele systemet er bygget op om at lave regler, der snyder og bedrager de fattigste udviklingslande.

Hvordan er så Danmarks rolle i den her sammenhæng? Jamen vi har sagt pæne ord, og det gør udenrigsministeren også i dag, men det er bare ikke godt nok. Det er simpelt hen ikke nok. Grundlæggende set bør vi gøre op med den linje af snyd og bedrag, som de rige lande fører over for de fattige udviklingslande, og det lægger regeringen ikke op til, og det er skammeligt.

Vi bør for alvor i gang med at liberalisere på landbrugsområdet. Alle partier, selv dem, der af ideologisk overbevisning går ind for liberalisering og frihandel, snakker om, at nu skal vi også have gjort noget ved landbrugsstøtten, som jo er det mindst liberale, mindst frihandelsorienterede man overhovedet kan opdrive. Men i praksis sker der ingenting. Vi har i EU opbygget en massiv landbrugssektor bag høje toldmure, bag kvotebegrænsninger og med massiv støtte, som ikke alene har holdt andre landes varer ude, men som vi oven i købet har givet massiv eksportstøtte til, så vi, når vi havde overskudsproduktion, kunne dumpe den på fattige landes markeder og smadre deres egen produktionsstruktur.

Og hvordan går det med at liberalisere? Der sker ingenting. I praksis sker der ingenting, og jeg giver ikke en pind for alle de smukke hensigtserklæringer om, at nu skal der ske liberaliseringer på det her område, for sagen er, at i praksis beskytter alle systemet, og derfor bliver det opretholdt.